

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

72 **BESCHIKKING VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE** van 10 februari 1958, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524), zoals deze is gewijzigd.

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel IV van de wet van 4 juli 1957 (Stb. 265);

Besluit:

de tekst van de Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 4 juli 1957 (Stb.

265) in het *Staatsblad* te plaatsen als bijlage van deze beschikking.

's-Gravenhage, 10 februari 1958.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.

Uitgegeven de achttiende februari 1958.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.

Tekst van de Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524), zoals deze is gewijzigd bij de wetten van 18 mei 1922 (Stb. 305), 29 juni 1925 (Stb. 308), 22 juni 1950 (Stb. K 258) (Wet op de economische delicten), 13 december 1950 (Stb. K 574), 15 mei 1952 (Stb. 274) (Hinderwet), 28 juli 1954 (Stb. 372) (Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst), 20 mei 1955 (Stb. 213) (Wet wijziging van regelingen betreffende economische delicten), 21 februari 1957 (Stb. 84) (Destructiewet) en van 4 juli 1957 (Stb. 265)

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder slachtdieren: eenhoevige dieren, runderen, schapen, geiten en varkens.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan deze wet geheel of ten dele voor ten hoogste twee jaren op andere dieren dan in het eerste lid bedoelde van toepassing worden verklaard.

Artikel 2. 1. Deze wet verstaat onder:

a. vlees: gestorven of gedode slachtdieren, of delen van deze, daaronder begrepen ongeboren vruchten, mits die dieren of die delen noch verduurzaamd, tenzij door afkoeling, noch toebereid zijn.

Van de voorgaande bepaling zijn uitgezonderd hoornen, hoeven, klauwen, borstels, wol, huiden, voor zover deze laatste niet afkomstig zijn van varkens, en andere bij algemene maatregel van bestuur aan te geven, voor technische doeleinden of voor voeding van dieren bestemde, delen;

b. vleeswaren: verduurzaamd, tenzij door afkoeling, of toebereid vlees, ook indien het met andere stoffen vermengd is, met uitzondering van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen vleesprodukten.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden in het belang van de volksgezondheid voorschriften gegeven betreffende het verduurzamen en toebereiden van vlees en wordt bepaald, welke stoffen bij het bereiden van vleeswaren niet mogen worden gebruikt.

Artikel 3. Deze wet verstaat onder doden in nood: het doden van een slachtdier,

- a. dat door een ongeval ernstig is getroffen;
- b. dat door ziekte in onmiddellijk dreigend levensgevaar verkeert;
- c. dat onmiddellijk gevaar oplevert voor de veiligheid van personen of goederen.

Van de keuring

Artikel 4. 1. Slachtdieren zijn vóór en ná het slachten aan keuring onderworpen.

2. Gestorven of in nood gedode slachtdieren zijn aan de keuring ná het slachten onderworpen.

3. Doodgeboren slachtdieren, vruchten, welke bij het slachten worden aangetroffen, gestorven eenhoevige dieren en runderen, welke jonger zijn dan zeven dagen, en gestorven schapen, geiten en varkens, welke jonger zijn dan dertig dagen, worden onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

Artikel 5. 1. Een slachtdier wordt geslacht en ná het slachten gekeurd in de gemeente, waar het vóór het slachten gekeurd is.

2. Gestorven en in nood gedode slachtdieren worden gekeurd in de gemeente, waar zij gestorven of in nood gedood zijn, tenzij zij ter keuring en verdere slachting overeenkomstig de voorschriften van de plaatselijke verordening worden vervoerd naar het slachthuis van een naburige gemeente.

Artikel 6. Hij, die een slachtdier wil slachten of doen slachten, geeft daarvan vooraf kennis overeenkomstig de voorschriften, vastgesteld krachtens de artikelen 18 en 21.

Artikel 7. De eigenaar of houder van een slachtdier, dat doodgeboren, gestorven of in nood gedood is, geeft daarvan kennis overeenkomstig de voorschriften, vastgesteld krachtens de artikelen 18 en 21.

Artikel 8. 1. Indien vlees, gekeurd volgens de bepalingen van deze wet, wordt ingevoerd in een andere gemeente dan die, binnen welke de keuring plaatsvond, wordt bij een nadere keuring vastgesteld, of sedert de keuring veranderingen zijn opgetreden, waardoor het voorwaardelijk goedgekeurd of afgekeurd moet worden.

2. De in het eerste lid bedoelde nadere keuring vindt, behalve indien Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid ten aanzien van de desbetreffende groep van gemeenten toestemming tot het voorschrijven daarvan heeft verleend, niet plaats, indien de gemeente van invoer en de gemeente, waar het vlees is gekeurd of nader gekeurd, behoren tot eenzelfde groep van gemeenten, welke gezamenlijk de keuringsdienst regelen.

3. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan voorts buiten de gevallen, bedoeld in het vorige lid, ten aanzien van bepaalde gemeenten van het in het eerste lid gegeven voorschrift ontheffing verlenen; alsdan is voor die gemeenten het bepaalde in artikel 21, onder *d*, niet van toepassing.

4. De toestemmingen en ontheffingen ingevolge het tweede en derde lid worden tot wederopzegging verleend. De desbetreffende beslissingen, evenals zodanige tot opzegging, worden bekend gemaakt in de *Staatscourant*; zij worden, evenals zodanige tot weigering van een gevraagde toestemming, met redenen omkleed.

5. Voor de nadere keuring, bedoeld in het eerste lid, mogen rechten slechts geheven worden tot zodanige bedragen, dat het ingevoerde vlees niet hoger worde belast dan vlees van, in dezelfde gemeente geslachte, dieren, tenzij door Ons, behoudens het bepaalde in artikel 287 der gemeentewet, een hogere heffing wordt goedgekeurd.

Artikel 9. Vlees, dat gekeurd is volgens de bepalingen van deze wet, kan bij een hoeveelheid van ten hoogste vijf kilogram in een andere gemeente zonder nadere keuring worden ingevoerd, indien de persoon, voor wie het bestemd is, en de, met hem samenwonende, personen niet werkzaam zijn in het slagersbedrijf, in het bedrijf der verduurzaming of bereiding van vlees of in de handel in vlees of vleeswaren.

Artikel 10. 1. Indien in een gemeente de voorschriften van deze wet of te harer uitvoering gegeven onvoldoende worden nageleefd, kunnen Gedeputeerde Staten een of meer bepaalde voorzieningen, daaronder begrepen wijziging of aanvulling van verordeningen, voorschrijven.

2. Alvorens een besluit te nemen, winnen Gedeputeerde Staten het advies in van de inspecteur, belast met het toezicht op de naleving van deze wet. Zij zenden de inspecteur afschrift van hun besluit.

3. De gemeenteraad en de inspecteur kunnen van het besluit van Gedeputeerde Staten binnen dertig dagen na ontvangst van het afschrift van het besluit bij Ons in beroep komen. Artikel 236 van de gemeentewet is van toepassing.

4. Gedurende de termijn voor en de behandeling van het beroep blijft het besluit van Gedeputeerde Staten buiten werking.

5. Het daartoe bevoegde college voert de beslissing van Gedeputeerde Staten of van Ons uit binnen de termijn, bij het besluit bepaald.

Artikel 11. 1. Bij de keuring vóór het slachten wordt, schriftelijk, vergunning of voorwaardelijke vergunning tot slachten gegeven.

2. De vergunning vervalt, indien het dier niet geslacht is binnen tweemaal vierentwintig uren na de dag, waarop de keuring plaatsvond. Deze termijn kan tweemaal telkens met ten hoogste tweemaal vierentwintig uren verlengd worden.

Artikel 12. Bij de keuring na het slachten wordt het vlees goedgekeurd, voorwaardelijk goedgekeurd of afgekeurd.

Artikel 13. 1. De eigenaar van het vlees, dan wel degene, die ter zake in diens rechten treedt, kan, indien hij zich met een keuringsbeslissing niet kan verenigen, herkeuring vorderen op kosten van ongelijk.

2. Bij de herkeuring wordt het vlees goedgekeurd, voorwaardelijk goedgekeurd of afgekeurd.

Artikel 14. 1. Indien bij de keuring of bij de nadere keuring, bedoeld in artikel 8, eerste lid, of in artikel 50, vierde lid, vlees voorwaardelijk is goedgekeurd, niet binnen de, bij deze goedkeuring gestelde, termijn aan de voorwaarden is voldaan en herkeuring niet is gevorderd, wordt het vlees onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

2. Indien bij de herkeuring het vlees voorwaardelijk is goedgekeurd en niet binnen de daarbij gestelde termijn aan de voorwaarden is voldaan, wordt het vlees onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

Artikel 15. Indien bij de keuring of bij de nadere keuring, bedoeld in artikel 8, eerste lid, of in artikel 50, vierde lid, het vlees is afgekeurd en herkeuring niet is gevorderd, of indien bij de herkeuring het vlees wordt afgekeurd, wordt het onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

Artikel 16. 1. Bij de keuring vóór het slachten wordt het slachtdier en bij de keuring of de herkeuring ná het slachten wordt het vlees voorzien van één of meer merken.

2. Indien vlees wordt onderworpen aan een nadere keuring, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, of in artikel 50, vierde lid, wordt het daarna voorzien van één of meer merken.

Artikel 17. 1. Indien een overtreding van het bepaalde bij of krachtens artikel 18, eerste lid, sub *i*, artikel 35 of artikel 39, sub *a*, is opgespoord, wordt het vlees, waarmede dat feit is gepleegd, in beslag genomen en op kosten van de overtreder, voor zoveel mogelijk, gekeurd en herkeurd.

2. Indien het vlees wordt goedgekeurd of voorwaardelijk goedgekeurd, wordt het, met goedkeuring van de betrokken officier van justitie, aan de belanghebbende teruggegeven, nadat deze de kosten der keuring zal hebben voldaan.

3. Indien het vlees wordt afgekeurd of indien, in geval van voorwaardelijke goedkeuring, niet binnen de, bij de keuring gestelde, termijn aan de voorwaarden is voldaan wordt het vlees in het laatste geval, na andermaal in beslag te zijn genomen, evenwel tijdens de loop der strafzaak niet dan na verkregen goedkeuring van de betrokken officier van justitie, onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

4. Indien een overtreding van het bepaalde bij of krachtens artikel 27, 28, 37 of 39, sub *b*, is opgespoord, worden de vleeswaren en het vlees, waarmede het feit is gepleegd, in beslag genomen en onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier, welke onbruikbaarmaking evenwel tijdens de loop van de procedure niet kan geschieden dan na verkregen goedkeuring van de betrokken officier van justitie.

5. In afwijking van het bepaalde in het vierde lid kunnen vleeswaren, die bereid zijn in strijd met de voorschriften van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, indien zij op grond van de uitslag van het bacteriologisch onderzoek geacht worden vrij te zijn van kiemen, die voor de gezondheid van de mens schadelijk kunnen zijn, indien zij voorts niet bedorven of anderszins ondeugdelijk zijn, en voorzover het belang van de strafvordering zich hiertegen niet verzet, bruikbaar worden gemaakt voor voedsel voor mens en dier door sterilisatie, dan wel, ter beoordeling van de keuringsdierenarts, onvoorwaardelijk geschikt verklaard voor voedsel voor mens en dier. Dit laatste kan evenwel slechts geschieden, indien het geldt een overtreding van artikel 3 van bovengenoemde algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van artikel 2, tweede lid. De gesteriliseerde vleeswaren worden niet aan de rechtebbende teruggegeven, dan nadat deze de kosten van bruikbaarmaking heeft voldaan.

Artikel 18. 1. Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald:

a. de vorm voor de kennisgeving, bedoeld in de artikelen 6 en 7;

b. wat bij de keuring onderzocht moet worden;

c. in welke gevallen moet worden afgekeurd of voorwaardelijk goedgekeurd;

d. in welke toestand een geslacht dier moet verkeren, totdat met de keuring wordt begonnen;

e. de modellen voor de vergunning en de voorwaardelijke vergunning tot slachten, bedoeld in artikel 11;

f. op welke wijze voorwaardelijk goedgekeurd vlees bruikbaar mag worden gemaakt voor voedsel;

g. op welke wijze slachtdieren bij de keuring vóór het slachten en vlees bij keuring, herkeuring of nadere keuring, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, of in artikel 50, vierde lid, wordt gemerkt;

h. de termijn, binnen welke herkeuring moet worden aangevraagd en de wijze, waarop de herkeuring moet worden geregeld;

i. aan welke voorwaarden bij het vervoer van vlees van de ene gemeente naar de andere, uitgezonderd het vervoer, bedoeld in artikel 9, moet worden voldaan.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorschriften worden gegeven met betrekking tot de wijzen, waarop slachtdieren mogen worden geslacht.

Artikel 19. 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden ter wering van voor de volksgezondheid schadelijke produkten eisen gesteld, waaraan slachterijen, vleeswinkels, bewaarplaatsen van vlees, vleeswarenfabrieken, inrichtingen tot bewaring van bloed en bloedplasma en tot verwerking van bloed tot bloedplasma of bloedplasma-poeder en andere inrichtingen bestemd tot of gebruikt voor het bewerken of verduurzamen van vlees of het bereiden of bewerken van vleeswaren moeten voldoen.

2. Het is verboden bij wege van bedrijf:

a. te slachten,

b. vlees te bewaren, te bewerken, te verduurzamen of te verkopen,

c. vleeswaren te bereiden of te bewerken, elders dan in ruimten, welke voldoen aan de eisen, daaraan gesteld krachtens het eerste lid.

Artikel 19a. 1. Bij algemene maatregel van bestuur kan ter wering van voor de volksgezondheid schadelijke produkten worden bepaald, dat de oprichting, het hebben of het gebruiken van bepaalde soorten van inrichtingen, als in artikel 19 bedoeld, slechts mag plaatsvinden met tot wederopzegging te verlenen vergunning van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en onder inachtneming van door deze tot hetzelfde doel aan de vergunning zo nodig te verbinden voorwaarden.

2. Een beslissing, houdende weigering of opzegging van een vergunning, dan wel oplegging of wijziging van voorwaarden, bevat de gronden, waarop zij berust.

3. Van een beslissing, houdende weigering of opzegging van een vergunning dan wel oplegging of wijziging van voorwaarden, kan de verzoeker of vergunninghouder bij Ons in beroep komen binnen dertig dagen, nadat de beslissing hem bekend kon zijn.

4. Onze beslissing wordt, de Raad van State (afdeling geschillen van bestuur) gehoord, bij een met redenen omkleed besluit genomen.

5. Wanneer door Ons in beroep een beslissing, houdende weigering van een vergunning, wordt vernietigd, wordt de vergunning geacht te zijn verleend.

6. Wanneer door Ons in beroep een beslissing, houdende oplegging of wijziging van voorwaarden, wordt vernietigd, wordt opnieuw door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid een beslissing genomen met inachtneming van Onze beslissing.

Van de keuringsdienst

Artikel 20. 1. De gemeenteraad regelt de keuringsdienst bij verordening.

2. De kosten van de keuringsdienst worden, voor zover zij niet door de heffing van een keurloon worden bestreden, gedragen door de gemeente.

Artikel 21. De verordening op de keuringsdienst bevat, behalve andere bepalingen, die de raad te dien aanzien wil maken, voorschriften met betrekking tot:

a. de plaats voor de kennisgeving, bedoeld in de artikelen 6 en 7;

b. de plaats en de tijd voor de keuring vóór en ná het slachten;

c. de termijn, binnen welke de kennisgeving, bedoeld in artikel 7, en de termijn, binnen welke na de kennisgeving, bedoeld in de artikelen 6 en 7, de keuring moet geschieden;

d. de plaats, waar en de wijze, waarop van de invoer van vlees, bedoeld in artikel 8, eerste lid, wordt kennisgegeven, de plaats voor de in dat artikel bedoelde nadere keuring, alsmede de termijn, binnen welke deze moet geschieden;

e. de plaats, waar en de wijze, waarop de kennisgeving, bedoeld in artikel 50, derde lid, moet geschieden, de plaats voor de in dat artikel bedoelde nadere keuring, alsmede de termijn, binnen welke deze moet geschieden;

f. de ambtenaren, die met de keuring en de nadere keuring, zomede degenen, die met de herkeuring zijn belast;

g. de in- en doorvoer van vlees uit een andere gemeente en het vervoer van vlees;

h. het kennisgeven aan het gemeentebestuur van de ingebruikneming van een inrichting, als bedoeld in artikel 19;

i. het in voorraad hebben en de verkoop van vleeswaren op markten.

Artikel 22. 1. De besluiten tot vaststelling, aanvulling, wijziging of intrekking van de verordening op de keuringsdienst zijn onderworpen aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. De artikelen 230 en 231 der gemeentewet zijn van toepassing.

2. Alvorens te beslissen winnen Gedeputeerde Staten het advies in van de inspecteur, belast met het toezicht op de naleving van deze wet. Zij zenden de inspecteur afschrift van hun besluit.

3. Het besluit van Gedeputeerde Staten, waarbij de goedkeuring wordt geweigerd, wordt met redenen omkleed.

4. De gemeenteraad en de inspecteur kunnen van het besluit van Gedeputeerde Staten binnen dertig dagen na ontvangst van het afschrift van het besluit bij Ons in beroep komen. Artikel 236 der gemeentewet is van toepassing.

5. Wordt, buiten het geval van voorziening, bedoeld in het vierde lid, het besluit van Gedeputeerde Staten door Ons vernietigd, dan hebben deze opnieuw uitspraak te doen met inachtneming van Onze beslissing.

6. De artikelen 166 en 169—173 der provinciale wet en de artikelen 197, 199, 203, 205 en 206 der gemeentewet zijn van toepassing, met dien verstande, dat de afkondiging geschiedt binnen veertien dagen, nadat het besluit, waarbij de goedkeuring is verleend, onherroepelijk is geworden.

Artikel 23. 1. Indien de goedkeuring is geweigerd, onderwerpt de gemeenteraad binnen drie maanden na de dagtekening van het besluit van Gedeputeerde Staten of van Ons met inachtneming van de beslissing een nieuw besluit aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten.

2. Indien hieraan niet voldaan is of indien bij dat nieuwe besluit de beslissing van Gedeputeerde Staten of van Ons naar het oordeel van Gedeputeerde Staten niet of niet voldoende in acht is genomen, wordt de gemeenteraad geacht weigerachtig te zijn mede te werken tot de uitvoering van deze wet.

3. Gedeputeerde Staten, de inspecteur gehoord, stellen alsdan de verordeningen vast. Het vierde lid van artikel 22 vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 23a. 1. Wij kunnen gemeenten aanwijzen, die de keuringsdienst gezamenlijk moeten regelen. De regeling is onderworpen aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Is binnen een door Ons bepaalde termijn een regeling als bovenbedoeld niet aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten onderworpen of keuren Gedeputeerde Staten de regeling niet goed, dan wordt zij door dat College vastgesteld.

2. Liggen de gemeenten, die Wij ingevolge het eerste lid hebben aangewezen, in meer dan één provincie, dan treden

voor de toepassing van dat lid Wij in de plaats van Gedeputeerde Staten.

3. Wij kunnen bij het aanwijzen van gemeenten, welke de keuringsdienst gezamenlijk moeten regelen, een dezer gemeenten aanwijzen als centrale gemeente, aan welke de leiding van de gemeenschappelijke dienst en van het daaraan verbonden personeel moet worden opgedragen, in welk geval het keuringspersoneel van die gemeente bevoegd is tot toepassing van de wet in de andere gemeenten, voor welke de gezamenlijke regeling geldt.

Artikel 24. Onder voorwaarden, bij algemene maatregel van bestuur te stellen, kunnen uit 's Rijks kas aan gemeenten, afzonderlijk of gezamenlijk:

a. rentedragende voorschotten worden verstrekt voor de oprichting van openbare slachthuizen;

b. bijdragen worden verleend in de voor rekening der gemeenten blijvende kosten van de keuringsdiensten.

Artikel 25. Met keuring van slachtdieren en met keuring, herkeuring en nadere keuring van vlees worden alleen belast personen, die krachtens de wet de bevoegdheid hebben verworven de diergeneeskunst in haar volle omvang uit te oefenen; met keuring en nadere keuring, onder toezicht en verantwoordelijkheid van deze personen, kunnen in de bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gevallen mede worden belast personen, die volgens regels, bij algemene maatregel van bestuur te stellen, bevoegd zijn als keurmeester van vee en vlees op te treden.

Artikel 26. 1. Een gemeenteraad kan bij verordening het oprichten, hebben of gebruiken van slachterijen of van inrichtingen bestemd tot of gebruikt voor het bewerken of verduurzamen van vlees of het bereiden of bewerken van vleeswaren verbieden, indien de ingezetenen van die gemeente het bedrijf kunnen uitoefenen in een slachthuis in de gemeente of in een bij deze verordening aan te wijzen inrichting, dan wel krachtens een regeling in een slachthuis of een inrichting in een naburige gemeente.

2. Een gemeenteraad kan voorts bij verordening bepalen, dat slachtingen, waarvan het vlees is bestemd voor huishoudelijk gebruik door degene aan wie het slachtdier toebehoort, moeten geschieden in één of meer slachterijen bij die verordening aangewezen.

3. Het bepaalde in de artikelen 22 en 23 is op de verordening en de regeling, bedoeld in het eerste lid en op de verordeningen, bedoeld in het tweede lid, van toepassing.

Van de invoer van vlees en vleeswaren

Artikel 27. 1. Invoer van vlees heeft plaats langs de, door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid in overleg met Onze Minister van Financiën aan te wijzen, eerste kantoren, waar het op kosten van de invoerder door een, door Ons aan te wijzen, ambtenaar wordt gekeurd.

2. Het eerste lid is in de, bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen, gevallen niet van toepassing op kleine hoeveelheden vlees, bestemd uitsluitend voor huishoudelijk gebruik van, aan de grenzen wonende, personen.

3. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan de invoer toestaan van vlees, dat zich bevindt in of op een middel van vervoer en bestemd is uitsluitend voor het persoonlijk gebruik van hen, die daarin of daarop verblijven.

Artikel 28. Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald, onder welke voorwaarden de invoer van vlees geoorloofd is.

Artikel 29. 1. Ingevoerd vlees wordt goedgekeurd of afgekeurd en als zodanig gemerkt overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur gegeven voorschriften.

2. Afgekeurd vlees wordt door de zorg van de ambtenaar, bedoeld in artikel 27, eerste lid, onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier, tenzij het binnen tweemaal vierentwintig uur door de belanghebbenden wordt teruggevoerd naar het land van herkomst.

3. Onbruikbaarmaking voor voedsel voor mens en dier geschiedt onverwijld, indien het vlees dreigt in ontbinding over te gaan.

Artikel 30. 1. Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald:

a. welke vleeswaren ingevoerd mogen worden;

b. onder welke voorwaarden de invoer van die vleeswaren geoorloofd is.

2. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan de invoer toestaan van vleeswaren, die niet in de algemene maatregel van bestuur zijn genoemd, indien zij zich bevinden in of op middelen van vervoer en bestemd zijn uitsluitend voor het persoonlijk gebruik van hen, die daarin of daarop verblijven.

Van het toezicht

Artikel 31. Onder de bevelen van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid wordt het toezicht op de naleving van deze wet opgedragen aan een hoofdinspecteur en aan inspecteurs, die door Ons worden benoemd, geschorst en ontslagen, en wier werkkring en bevoegdheden bij algemene maatregel van bestuur worden geregeld.

Artikel 32. Burgemeester en wethouders geven aan de bevoegde ambtenaar alle verlangde inlichtingen betreffende de naleving van deze wet en van de, te harer uitvoering gegeven, voorschriften. De hoofden en bestuurders van bedrijven en ondernemingen, op welke voorschriften van deze wet of te harer uitvoering gegeven van toepassing zijn, geven aan de bevoegde ambtenaar de verlangde inlichtingen omtrent zaken en feiten, de naleving van die voorschriften betreffende.

Verbodsbepalingen

Artikel 33. (Vervallen).

Artikel 34. Het is verboden:

a. een aan keuring onderworpen slachtdier zonder vergunning te slachten;

b. een aan keuring onderworpen slachtdier te slachten zonder inachtneming van de voorwaarden, waaronder vergunning tot slachten is verleend, of van de krachtens artikel 18, tweede lid, vastgestelde voorschriften met betrekking tot de wijzen, waarop slachtdieren mogen worden geslacht;

c. een geslacht dier, dat niet verkeert in de toestand, beschreven in de krachtens artikel 18, eerste lid, letter d, vastgestelde voorschriften, ter keuring aan te bieden.

Artikel 35. Het is verboden vlees, dat aan keuring of nadere keuring is onderworpen, doch niet overeenkomstig deze wet of de te harer uitvoering gegeven voorschriften is gekeurd of nader gekeurd, of dat na keuring of nadere keuring niet van het voorgeschreven merk is voorzien, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, te vervoeren of te doen vervoeren, anders dan ter naleving van enig wettelijk voorschrift, of ter aflevering voorhanden te hebben, of, tenzij in afwachting van keuring of nadere keuring, in voorraad te hebben.

Artikel 36. (Vervallen).

Artikel 37. Het is verboden zonder inachtneming van de ten aanzien van de invoer van vleeswaren gegeven voorschriften vleeswaren in te voeren, of, wetende dat zij aldus zijn ingevoerd, vleeswaren te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, te vervoeren of te doen vervoeren.

Artikel 38. Het hoofd of de bestuurder van een onderneming, die een inrichting exploiteert, als genoemd in artikel 19, dan wel degene, die de feitelijke leiding heeft in zodanige inrichting, neemt alle maatregelen, nodig om te verzekeren, dat daarin geen der voorschriften van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, en van die, bedoeld in artikel 19, worden overtreden.

Artikel 39. Het is verboden:

a. vlees wederrechtelijk te onttrekken aan keuring, herkeuring of nadere keuring of aan bruikbaarmaking voor voedsel voor mens en dier;

b. vleeswaren, die bereid zijn in strijd met de voorschriften van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, of, tenzij ter naleving van enig wettelijk voorschrift, te vervoeren of te doen vervoeren.

Artikel 40—45. (Vervallen).

Slotbepalingen

Artikel 46. De bevoegdheid, aan de gemeenteraad krachtens artikel 168 der gemeentewet toekomende, blijft ten aanzien van het onderwerp, waarin deze wet voorziet, gehandhaafd, voor zover de door hem te maken verordeningen niet met deze wet of de daarop steunende voorschriften in strijd zijn.

Artikel 47—48. (Vervallen).

Artikel 49. Alle stukken, uit deze wet voortvloeiende, zijn vrij van rechten en kosten en van de formaliteit van registratie.

Artikel 50. 1. Deze wet is niet van toepassing op:

a. slachtdieren, welke krachtens de bepalingen van de Vee-wet ter keuring worden aangeboden;

b. vlees, hetwelk is goedgekeurd krachtens de Veewet en naar het buitenland wordt uitgevoerd;

c. slachtdieren en vlees, welke aan wetenschappelijk onderzoek worden onderworpen in door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid aangewezen inrichtingen, met inachtneming van door hem gegeven voorschriften.

2. Zodra bij keuring krachtens de Veewet vlees niet voor uitvoer naar het buitenland wordt geschikt bevonden, wordt het verder onderworpen aan keuring volgens de voorschriften van deze wet, welke dan op dit vlees van toepassing is.

3. Indien vlees, goedgekeurd volgens de bepalingen van de Veewet, niet naar het buitenland wordt uitgevoerd, geeft de eigenaar of houder daarvan kennis overeenkomstig de voorschriften, vastgesteld krachtens artikel 21, onder e.

4. In de gemeente, waar de slachtdieren, waarvan vlees, als bedoeld in het vorige lid, afkomstig is, volgens de bepalingen van de Veewet zijn gekeurd, wordt bij een nadere keuring vastgesteld, of sedert de keuring veranderingen zijn opgetreden, waardoor het voorwaardelijk goedgekeurd of afgekeurd moet worden.

5. Voor de nadere keuring, bedoeld in het vierde lid, mogen rechten slechts worden geheven tot zodanige bedragen, dat het vlees niet hoger worde belast dan vlees van, in dezelfde gemeente geslachte, dieren, tenzij door Ons, behoudens het bepaalde in artikel 287 der gemeentewet, een hogere heffing wordt goedgekeurd.

Artikel 51. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Vleeskeuringswet”.

Artikel 52. Deze wet treedt in werking met ingang van een, nader door Ons te bepalen, dag.

Voor, met name aan te wijzen, artikelen kan de inwerking-treding vroeger worden bepaald dan voor het overige gedeelte der wet.